

КОНГРЕС СРПСКОГ КЕРАМИЧКОГ ДРУШТВА СРПСКА АКАДЕМИЈА НАУКА И УМЕТНОСТИ Београд 21-23 септембар 2015.

МОДЕЛОВАЊЕ У ГЛИНИ КАО ВЕЧИТО КУЛТУРНО НАСЛЕЂЕ

Проф. др Драган Раденовић¹, вајар

Резиме:

"...Правићете ви мене од блата, када ме више не буде било". Ово је у нашем народу веома често коментар старијих људи, у ситуацији када су резигнирани непослушношћу или несташлицима младежи.

На почетку историје, када је Земља била аморфна маса блата и воде, Бог у свом стваралачком заносу лети изнад површине и има прилику да види себе у огледалу воде и да по свом лику моделује човека. Од глине сачињеној представи нашег пра-претка Бог удахњује душу додирујући кажипрстом врх кажипрста свог остварења. (Овај догађај насликао је велики ренесансни уметник Микеланђело Боунароти на фресци куполе Сикстинске капеле у Ватикану). Јединствени сведок догађаја када Бог креира свет је биће-гавран Ананда, који у индијској филозофији-религији казује искуство доживљеног. Његов најближи рођак Буда у својим беседама о свету и настанку преноси те доживљаје.

Блато или глина је значајан и неопходан слој испод обрадиве површине земље. Тај слој задржава воду и омогућује раст читавог биолошког света по површини.

Основе човечанству познате културе и зачеци цивилизације настају у временском периоду названом Неолит. Тада је глина, од које су стварани предмети за свакодневну употребу и по нагону духа уметнички облици, била основни материјал. Печењем облика од глине омогућено је њихово дуго трајање. Трагове тих човекових остварења проналазимо и данас приликом археолошких истраживања.

Ја сам вајар. Историчари и теоретичари уметности моја остварења називају "високом модерном", одређујући да је то скулптура аутентичног ликовног израза, која о актуелној стварности говори језиком савремених визуелних комуникација. Форме моделујем у глини традиционалном скулпторском методом, тако да коначни резултат, после процеса ливења негатива, па позитива у гипсу и потом припреме и ливења у бронзи, на скулптури остају сви трагови прстију и/или алатки настали приликом рада. Циљ је да сваки материјални детаљ игре нерава, који настаје од самомог почетка процеса моделовања буде видљив на завршеном делу. Груби отисци неуглачане глине подсећају на фрактале - скоро пронађене честице у микро свету, односно онако како ја доживљавам тај свет.

¹ Драган Раденовић, рођен 12. априла 1951. године, у Сарајеву, пензионисани је професор Универзитета у Београду. Дипломирани је вајар, магистар уметности и доктор филозофије. Почасни је доктор наука Академије руске федерације за заштиту човекових интелектуалних способности. Члан је Руске академије уметности (Империјалне). Члан је УЛУС-а и председник Културног клуба удружења СРПСКИ КРИВАК.

Уметничка лепота изражена скулпторским делом, још увек је присутна у савременој стварности. КЕРАМИКА - производи од глине или дела настала употребом овог пластичног материјала, мост су у времену између прошлости и будућности и једно од оптимистичних алтернативних решења глобализму, у депресивно упорној завршној фази конституисања постмодернистичке светске империје.

CLAY MODELLING AS ETERNAL CULTURAL HERITAGE OF CREATIVITY

Dragan Radenović, sculptor

Abstract:

"...Once I am gone, you will make me out of mud." This is often a comment old people make here when they are disappointed by the disobedience and mischief of the youngsters.

At the beginning of the history, when Earth was an amorphous mass of mud and water, God is flying over the surface, he sees his own reflection in the water and he sculpts the man by reproducing his own image. God bestows soul to the clay figure of our ancestor, by touching the tip of its index finger with his own index finger. (This was painted by the great Renaissance artist Michelangelo Buonarroti on the fresco of the Sistine Chapel cupola in Vatican). The single witness of the God's creation of the world was *corvus*-being Ananda, who tells his account of the experience in the Indian philosophy and religion. His closest relative Buddha conveys these accounts in his speeches.

Mud or clay is an important and necessary layer under the cultivated surface of the land. This layer keeps the water thus enabling the growth of the entire biological world on the surface. The foundations of the culture known to the humankind and the beginnings of the civilization appear in the age of Neolith. At the time, clay, which was used to make everyday objects and objects of art produced out of the urge of the soul, was the principal material. The forms made in clay were baked thus enabling their long lasting. We can find the evidence of such creations to this day at archeological excavations.

I am a sculptor. The historians and art theoreticians call my work "the high moderne", defining it as a sculpture of an authentic visual expression, which speaks about the reality in the language of contemporary visual communications. I sculpt the forms in clay, the traditional sculptor's method, so that the final result, following the process of casting the negative and then the positive in plaster, the preparations and the bronze casting, is a sculpture bearing all the marks of the fingers and tools which were made during work. The aim is for each material detail of the game of nerves to be visible in the final work. Rough marks of the unpolished clay remind of fractals - the recently discovered particles in the micro world, or the way I imagine that world.

The artistic beauty expressed in the sculptor's work is still present in the contemporary reality. CERAMICS - the products made in clay or works made by using this plastic material are a bridge in time between the past and the future and an optimistic alternative to globalism, in the depressive persistent final phase of constructing a postmodern world empire.

Радови Драгана Раденовића који ће бити изложени за време Конгреса:

